

I dette nummer:

- Pionérverk
- En student er også et menneske
- Andakt, studium
- Påskefeiringens historie

2/90 56. årgang

LYS og LIV

UTGITT AV:
DET PSYKOLOGISKE MENIGHETSFAKULTET

Pionérverk om apostlenes gjerninger

Av Nils-Petter Enstad

Det begynte med at det kom en ny oversettelse av Det nye testamente til svensk i 1981. EFS-forlaget i Sverige mente at man dermed måtte få en helt ny kommentarserie til NT. En av de teologene som ble engasjert i dette arbeidet, var professor Edvin Larsson, som fikk i oppgave å skrive om Apostlenes Gjerninger. To av de tre bindene som kommentaren vil omfatte, er allerede gitt ut; det tredje er under arbeid. «Bare jeg kommer hjem fra Norge Rundt, skal jeg gå i gang for alvor,» lover professor Edvin Larsson overfor Lys og Liv, dagen før han reiser til Vanger med «sin» Norge Rundt-gruppe.

– Jeg har lært meg aldri å si når jeg skal ha et manuskript ferdig til utgivelse. Jeg har gang på gang opplevd at jeg har måttet forskyve arbeidet på grunn av alle slags forespørsler om foredrag og artikler, så jeg nøyer meg å si at kommentaren er under arbeid, sier Larsson med et lite smil. De to foregående bindene kom i henholdsvis 1982 og 1987.

Det blir en omfattende kommentar, men så er også Apostle-

nes gjerninger et omfattende skrift. Det fyller en fem-del av NT.

Alle kommentarene i denne serien er bygget opp etter den samme tredelte strukturen, forteller Larsson. Første del er en notedel som behandler forskjellige språk-tekniske spørsmål og problemer. Andre del er en analysedel som behandler kilde-spørsmål, formkritiske spørsmål og liknende, mens den siste delen er en eksegetisk del.

Denne siste delen er på mange måter den mest krevende å skrive. Den skal bygge på de første delene, men samtidig skal den være skrevet slik at den er alment forståelig. Meningen er at man skal kunne lese denne ene delen med godt utbytte, uten at man behøver å lese de to foregående. En slik bruksmåte blir ikke anbefalt, men den skal være mulig, forklarer Larsson.

Bredde

Det var generalsekretæren i Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen, Birger Olsson, som tok initiativet til at denne kommentarserien ble til. Serien har samlet teologiske forfattere fra et bredt spekter, med katolikken Rene Kiefer og representanter fra baptistsamfunnet Örebro-missionen som «ytterligheter».

Omtrent hvert annet år møtes alle forfatterne som skriver denne kommentarserien til en konferanse og utveksler erfaringer, forteller han.

Man er ellers ikke like «bortskjemt» med bibeloversettelser i Sverige som i Norge, kan professor Larsson fortelle. Den første svenske NT-oversettelsen kom i 1526, mens hele Bibelen kom i 1541. Neste autoriserte oversettelse kom ikke før i 1917. Komiteen som laget denne oversettel-

sen var blitt nedsatt i 1771 (–Det skjedde noen utskiftninger underveis, tilføyer professor Larsson tørt).

1917-oversettelsen fikk mye kritikk for språkføringen sin, og i 1981 kom en ny oversettelse av NT.

Professor Larssons Acta-kommentar er den første som er gitt ut på svensk. Etter at de to første bindene kom ut, kom også professor Evald Lövenstams kommentar til Apostlenes gjerninger ut på det svenske Verbum, men de to kommentar-forfatterne har ikke hatt noen kontakt med hverandre under arbeidet med hvert sitt verk, sier Edvin Larsson til Lys og Liv. Larssons kommentar har solgt godt, og blir brukt i teologisk undervisning både i Norge, Sverige og Danmark.

Lukas som skribent

Blant de observasjoner professor Larsson har gjort seg under arbeidet med sin Acta-kommentar, er den bevisste måten Lukas skriver på når han forteller, og hvor effektivt han skildrer begivenhetene.

På noen ganske få linjer får han fram hva slags fryktelig sjøreise Paulus og vennene hans var på, men samtidig unngår han å dvele ved dette. Han har skikkelig «drive» på historien, og får Paulus dit han vil ha ham: På talerstolen i synagogen, sier professor Larsson med begeistring i stemmen.

Hva slags hjelpemidler Lukas hadde når han skrev, skal ikke vi ha uttalt oss om. Hva professor Edvin Larsson angår, skriver han sine manuskripter for hånd, får vi vite. Deretter blir de renskrevet på maskin av fru Larsson. –Gjorde ikke Knut Hamsun det på samme måte?

LYS og LIV**Utgever:**

Det Teologiske Menighetsfakultet

Anvarlige redaktører: Tore Kopperud
Erling Servan**Redaktør:**

Trond B. Solvang

Redaksjonssekretær:

Nils-Petter Enstad

Illustrasjoner:

Marita Elvemo Siverisen

Lys og liv er informasjonsbladet til Det Teologiske Menighetsfakultet. Bladet utkommer med 6 nummer årlig, og sendes til alle MF-for- eninger, samtlige menighetsråd i landet og alle navngitte bidrags- ytere.

Alle som ellers ønsker det, får bladet gratis tilsendt.

Gaver til MF:

Alle gaver du gir til MF's arbeid kan du trekke fra på selvangivelsen (i følge skattelovens paragraf 44).

Studier ved MF:

MF tilbyr følgende studier:

- Kristendomskunnskap (grunn- fag, mellomfag og hovedfag).
- Teologi med praktisk-teologisk seminar.
- Kateketseminar.

Ta kontakt med studieveilederne!

Det Teologiske Menighetsfakultet

Adr.: Gydas vei 4 – 0363 Oslo 3

Tlf.: (02) 46 79 00

Fax.: (02) 69 18 90

Bankgiro: 6038 30 18636

Postgiro: 5 12 87 80

Trykk: Allservice A.s

Opplag dette nr. 30 000

Forsidefoto: Trond Solvang

Neste nummer kommer:

Juni 1990

«Strengere», uforandret eller «på gli»?

Det er alltid spennende og interessant å reise. Da treffer vi nye mennesker og ser nye steder. Enkelte ganger treffer vi også mennesker som vi ikke har møtt på lenge – det er også spennende!

I fjor høst møtte jeg en gammel kjenning som jeg ikke hadde sett siden jeg ble kallet til tjeneste ved Menighetsfakultetet. Vi hadde bare noen minutter til å komme ajour med hverandre. Mens vi sto midt i strømmen av andre reisende fikk jeg – litt overraskende – følgende etikkpregede spørsmål: «Hvorfor er dere på Menighetsfakultetet blitt så mye strengere i det siste?».

Jeg var sant og si uforberedt på en slik påstand om MFs etiske basis akkurat da, men svaret var likevel lett å gi: «Det er nok ikke riktig det du sier om MF. MF står for det samme i dag som ved starten i 1908, men det er omgivelsene rundt oss som er blitt så mye slappere. Bibelen, som MF bygger på, er den samme som før.» I ettertid må jeg innrømme at svaret ikke var særlig godt teologisk eller akademisk formet, men det ble i alle fall umiddelbart oppfattet. «Det er vel noe i det», var den enkle kommentaren jeg fikk med meg for vi hastet videre i hver vår retning.

Menighetsfakultetet møtes stadig med påstander om enten å være «på gli» eller å «ha blitt strengere» i etiske spørsmål. Begge påstander er like feilaktige, og ingen har noen gang ført bevis for riktigheten av disse påstandene. Helt siden den første læreuttalelsen fra MFs lærerråd ble avgitt den 20. april 1915 og frem til læreuttalelsen om genteknologi av 27. november 1989, er uttalelsene i alle etiske spørsmål *basert på Bibelens uforanderlige grunnlag*. Riktigheten av dette kan undersøkes ved gjennomlesning av uttalelsene. I alt har MFs lærerråd avgitt 207 offentlige læreuttalelser, hvorav mange av dem omhandler etiske spørsmål.

Hele Menighetsfakultetets berettigelse er basert på at undervisning og forskning i alle spørsmål, bygges på Bibelens og bekjennelsens grunnvoll. Det kan bli vanskeligere og vanskeligere å stå for dette standpunkt slik vårt samfunn har utviklet seg, men dette er helt nødvendig dersom Menighetsfakultetet fortsatt skal kunne løse sitt oppdrag.

Erling Servan

Björg er SU-leder

En student er også et menneske

Av Nils-Petter Enstad

Stavanger-jenta Björg Helen Finnbakk har vært leder for Studentutvalget (mellom venner: SU) ved MF i ett år. Det har vært et interessant år, forsikrer hun. Det er et verv som har forsterket interessen hun hadde på forhånd for pastoral-klinisk arbeid, og det har forsterket erkjennelsen av at god kommunikasjon er viktig i såvel privatliv som i styrende organer.

– Som SU-leder har det vært min oppgave å fange opp signaler fra studentmiljøet, og å bringe dem videre, og samtidig se til at servicetiltak og velverdstitak fungerer som de skal. Det som har tatt mest tid, har nok vært å skulle representere studentene i forskjellige utvalg og råd, og å møte skikkelig forberedt til slike møter.

Det er Bjørgs erfaring at studentrepresentanten blir tatt på alvor i styrer og råd ved MF, og at argumentasjonen blir hørt, selv om man ikke alltid får gjennomslag for det man sier. På den annen side har det hendt flere ganger at ting som er blitt gjennomført, opprinnelig kom som et forslag fra studenthold.

Godt voksen

Björg Finnbakk var det man kan kalle «godt voksen» før hun ga seg i kast med teologiske studier.

Det var ikke så vanlig at ei jente fra mitt hjemmiljø begynte å studere teologi for snart 20 år siden, og dermed ble det til at jeg valgte sykepleien. Jeg ville nemlig arbeide med mennesker, forteller hun. Etter ett år som sykepleier, fulgte åtte år som studentsekretær i lagsbevegelsen. Da hun begynte å studere kristendomskunnskap i 1985, be-

Det er greit å få dokumentert at jeg har vært på lesesalen av og til, sier SU-leder Björg Helen Finnbakk med et smil. Foto: Nils-Petter Enstad.

gynte hun også å arbeide som sykepleier igjen. Nå er målet teologisk embetseksamen og praktikum, forteller hun, men understreker at det ikke dermed er sagt at hun blir prest. Det mest aktuelle da måtte være sykehusprest.

–Jeg har tatt to kurs i pastoral-klinisk arbeid, og er veldig interessert i den delen av tjenesten. Det å øve sjelesorg er jo på den ene siden et fag som man kan lære, men det har også med evner og anlegg å gjøre: At man kan vise omsorg og fellesskap, at man kan gå inn i et menneskes kristne hverdag.

Mann og barn har hun foreløpig styrt klar av, og vil i den forbindelse gjerne ha slått fast at det å finne mening og trivsel i livet

er noe som ikke er avhengig av sivil status.

Få fram helheten

Den største utfordringen for en studentleder ved MF er å få fram helheten i det å være menneske, tror den avtroppende og livserfarne SU-leder Finnbakk.

Teori er selvsagt viktig på et sted som dette, men man må være i stand til å se de andre sidene av livet også. Man må våge å være litt – kan jeg bruke ordet «sprø»? – , og leve med i hverdagen på godt og vondt, i glede og sorg, og være i stand til å anvende kristentroen i hverdagens mange fasetter.

Man må være klar over at mange studenter sliter med sin

studenthverdag, understreker SU-lederen. Det kan være praktiske ting, som økonomi, men også med personlighetsutviklingen, og med troen.

De fleste har gjort en eller annen form for oppbrudd før de begynte her, og det kan være en tøff prosess. Mange av de signalene som sendes ut på dette, blir fanget opp av studentenes eget tillitsmannsapparat.

Björg mener at mange av lærerne gjør en fin jobb når det gjelder å støtte og hjelpe studentene i slike situasjoner, men at det iblant kan oppstå en slags gjensidig usikkerhet. Av og til er det generasjonsterskelen som blir for høy, andre ganger er det autoritetsterskelen. Våger man å forsere denne terskelen, kan man komme til å oppdage at det ikke bare er studenten som er et menneske, tror SU-lederen.

*På grunnlag av Guds ord og kirkenes evangelisk-lutherske be-
kjennelse, har MF til oppgave å gi utdanning til tjeneste i kirke
og skole.*

*Fakultetet har for tiden ca. 500 studenter og 35 lærere, og
kan tilby svært gode arbeidsforhold og et inspirerende studium.*

**3
GODE
STUDENTLØBUD**

VELG ET STUDIUM MED UTFORDRING OG MULIGHETER

Teologistudiet

gir teologisk utdanning for prestetjenesten og annen tjeneste innen ulike grener av kirken.

Søknadsfrist: 10. juni.

Kristendoms-kunnskap

gir kompetanse for skole- og menighetsarbeid. Dessuten er kristendoms-kunnskap grunnfag inngangsporten til teologistudiet. 2-årig deltidsstudium (grunnfag) starter høsten 1990.

Søknadsfrist: 10. juni.

Kateketseminaret

gir ett-årig spesialutdanning til kateket-tjenesten. Utdanningen gir 20 vekt-tall.

Det gis mulighet for deltidstudium.

Søknadsfrist: 1. mai.

VELKOMMEN SOM STUDENT!

Skriv etter nærmere informasjon eller kontakt direkte studieveilederne
Berit Basmo Kvidaland / Målfrid Norum.
Telefon: 02/46 79 00.

MENIGHETSFAKULTETET

MF- LEGATER

Sokneprest Kristian Mehus og Hustru Louises legat

Legatets formål er å dele ut stipender til økonomisk trengende studenter fra Nord-Hålogaland, Sør-Hålogaland og Nidaros bispedømmer, som studerer ved MF.

Presten som er utdannet ved MF og tjenestegjør i et av de ovennevnte bispedømmer, kan leilighetsvis også komme i betraktning ved utdeling til videreutdanning eller kirkelig spesialstudium.

Søknad om stipend sendes innen 30. april 1990 til Menighetsfakultetets styre, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3.

Inga og Charley

Pedersens legat

Legatet er opprettet med det som formål å dele ut stipender til teologiske studenter fra Nord-Hålogaland bispedømme, som studerer ved MF.

Presten som er utdannet ved MF og tjenestegjør i ovennevnte bispedømme, kan leilighetsvis komme i betraktning ved utdelingen.

Søknad om stipend sendes innen 30. april 1990 til Menighetsfakultetets styre, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3.

Professor Hallesby og hustrus legat

Legatet er opprettet til fremme av vitenskapelig forskning i teoretisk og praktisk teologi. Rentene skal anvendes til stipender for kandidater og yngre prester (under 50 år) som er utgått fra Menighetsfakultetet og står på Skrifstens og bekjennelsens grunn, fortrinnsvis til studier under tjenestefrihet, hjemme eller i utlandet.

Søknaden sendes til Menighetsfakultetets klererråd på dertil bestemt skjema. Den må være utførlig begrunnet og studieformålet klart angitt. Det vil anses som en fordel om man i tillegg til søknaden gir nærmere motivering for sine studieplaner. Det samme gjelder for søkere innenfor praktisk teologi og kirkeliv.

Rapport om anvendelsen av stipendet sendes Menighetsfakultetets klererråd. Søknadsfristen er satt til 30. april. Resultatet av utdelingen kunngjøres torsdag 15. juni 1990. Søknadsskjema fås ved henvendelse til Menighetsfakultetets administrasjon, Gydas vei 4, 0363 Oslo 3.

8000 sider konservativ teologi:

Bibelverket er slutført

Av Nils-Petter Enstad

Etter en produksjonsperiode på drøyt 20 år, er Bibelverket nå slutført. Mer enn 8000 sider konservativ teologi, fordelt på 33 bind, er fasiten på verket. Forlagene som står bak, Lunde og Nye Luther, går nå offensivt ut med en lansering av hele serien som ett verk.

Det forrige verket av denne typen var Lutherstiftelsens Bibelkommentar, som kom ut rundt århundreskiftet. Dette verket hadde vært utsolgt siden tidlig i mellomkrigstiden da man i forlagene Lunde og Lutherstiftelsen ble enige om å begynne utgivelsen av Bibelverket i 1968. Generalsekretær Anfin Skaaheim og misjonsskolelærer Ola Uglem har vært med i Bibelverk-komiteen helt fra starten.

Lutherstiftelsens daværende sjef, Arne Prøis, ga under en pressekonferanse i forbindelse med slutføringen av verket, uttrykk for at det nå er på tide å begynne planleggingen av enda et verk. Denne gangen burde det være et *nordisk* verk, mente han. Bibelverket, slik det står fram nå, er et rent *norsk* verk, skrevet av utelukkende norske teologer. Samtlige av bøkene er også originalt stoff, produsert med tanke på Bibelverket. Verket er også enestående ved at det er teologisk ensartet. Den teologiske profilen kan beskrives som konservativ/evangelisk, samtidig som det er helt oppdatert når det gjelder innføringsstoffet.

Omskrives

De to første bindene i Bibelverket kom i 1969. Det var kommentarene til Lukas-evangeliet og Johannes-evangeliet. Disse to

bindene er også de eneste som ikke blir med i det komplette Bibelverket. En ny kommentar til Johannes-evangeliet er ferdig skrevet, men en ny Lukas-kommentar er under arbeid.

Når vi har valgt å la disse skrive om, er det for at verket som helhet skal bli mer ensartet. Disse to kommentarene ble skrevet før verkets profil hadde meislet seg ut, sier forlagssjef Aage Ringen i Nye Luther forlag.

Salgstall

I og med at Bibelverket er kommet med ett og ett bind, har salgstallene for de forskjellige bindene vært høyst varierte. Professor Ole Modalslis Markus-kommentar topper salgsstatistikken med 12.700 eksemplarer, mens Øivind Andersens kommentar til Romerbrevet ligger tett oppunder, med 12.200 solgte eksemplarer. Ellers har følgende bind blitt solgt i 10.000 eksemplarer eller mer: Leif Michelsens kommentar til Første Mosebok, Olaf Moes og Fredrik Wisløffs kommentar til Johannes-evangeliet, Even Fougners kommentar til Apostlenes gjerninger og Lars Eritslands kommentar til Johannes' Åpenbaring.

En del av bindene, 13 i alt, er utsolgt, og vil bli trykket opp i nytt opplag. Alt i alt må forlagene selge minst 500 verk for at prosjektet skal gå i balanse, kan disponent Hans Petter Foss i Bok & Media fortelle.

Takk for:

- «MF Norge Rundt»-aksjonen som ble gjennomført i mars.
- de mange som studenter, lærere og andre ansatte møtte og fikk i tale over hele landet.
- prostikontakter og andre lokale kontaktpersoner som holder «MF-tankene» levende i organisasjoner, foreninger, menigheter, prostier og bispedømmer.

Be for:

- Forstanderskapets møte mandag 24. april.
- alle studenter som skal opp til eksamen i løpet av våren.
- all kristen ungdom som skal velge studium, studiested og yrke.

Det vesentligste

Andakt ved biskop Halvor Bergan

Jeg takker alltid Gud for dere, for den nåde han har gitt dere i Kristus Jesus. I ham har dere fått en rikdom på alle gaver, både tale og kunnskap; vitnesbyrdet om Kristus har da også fått sikkert festet hos dere. Derfor mangler dere ikke noen nådegave, mens dere venter på at vår Herre Jesus Kristus skal åpenbare seg. Han skal også befeste dere inntil enden kommer, så dere kan stå uangriplige på vår Herre Jesu Kristi dag. Gud er trofast, han som har kalt dere til samfunn med sin Sønn, Jesus Kristus, vår Herre. *1. Kor. 1,4-9.*

Apostelen takker Gud. For hvem? For de kristne i Korint, for menigheten der. Så var vel de noen fantastiske mennesker? Vi leter forgyeves etter de store superlativene om dem i apostelens brev. I stedet finner vi en rekke ting som Paulus tar opp med dem og kritiserer dem for: oppblåsthet og selvros, stridigheter og splittelse, moralske utglidninger, rettssaker mellom kristne og svake i menigheten som ikke får den hjelp som de trenger.

Og likevel skriver altså apostelen: Jeg takker Gud for dere... Hvordan kan dette ha seg?

Svaret er: Apostelen så skrøpeligstene, men han så også noe mere. Han så det som var bakenfor, lengst nede, dypest inne. Og når han begynner å regne det opp, ser også vi at det var ikke småting: Nåden som var gitt dem i Jesus Kristus, rikdommen som de hadde fått av Gud. På tross av alt hadde vitnesbyrdet om Kristus fått sikkert feste hos dem. Derfor manglet de ikke det vesentligste. Derfor kunne de med frimodighet vente på at Jesus Kristus skal åpenbare seg.... Apostelen så altså at de alt her og nå hadde Kristus, som både er istand til å gi dem det som de manglet og som også kunne befeste dem, så de kan stå uangri-

plige på vår Herre Jesu Kristi dag.

Dette er interessant lesning.

For det første vitner det om en dyp, åndelig innsikt hos Paulus, som vi kan misunne ham. Han lar stort være stort og smått være smått! Det betyr ikke at de ting han setter fingeren på, er uvesentlige. Slett ikke. Han krever at det må bli forandring på en rekke punkter, og legger ikke fingrene imellom...

Men til tross for det han så av klanderverdige ting hos de kristne i Korint, så han også noe mer, noe annet: Vitnesbyrdet om Kristus som hadde slått rot, nåden i Kristus som de tross alt hadde del i, nådegavene som var der, samfunnet med Jesus og med hverandre. Og ikke minst: Guds trofasthet!

På denne bakgrunn er det altså at han skriver til dem og sier at han er villig til å satse på dem. For Gud gjør jo også det! Og når han er villig til å satse på dem og bruke dem, er selvsagt også apostelen det.

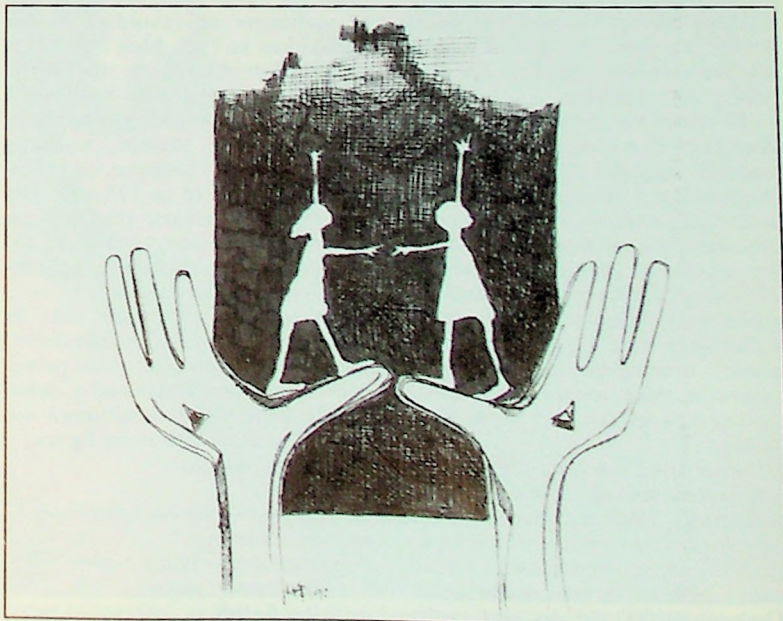
Her har vi alle mye å lære!

Tenk om vi som apostelen kunne lære å takke Gud for hverandre, fordi vi bakom alle ting ser det vesentligste hos hverandre som kristne: At Kristus er der med sin nåde og rikdom, så sant vi lever vårt liv i troen på Ham.

Det behøver ikke å føre til at vi feier det som er klanderverdig i kristne menneskers liv under tepet og bare unnskylder eller glatter over. Apostelen gjorde ikke det når det gjaldt hans kristne venner i Korint. Han sa utvetydig klart i fra om det. Det samme skal også vi gjøre – i kjærlighet.

Men vi må vokte oss for å bli så opptatt av de mindre tingene at vi mister av syne det vesentligste. Må Gud hjelpe oss til å la smått være smått og stort være stort! Da vil vi helt sikkert begynne å tenke annerledes om hverandre enn vi ofte gjør – og takke Gud mere for hverandre.

Påskefeiring i år 175 etter Kristus

AV OSKAR SKARSAUNE

Den store våkenatten

Hvordan feiret man påske i den eldste kirke? Det vet vi atskillig om, på grunnlag av spredte opplysninger hos de tidligste kirkefedre. Vi kan sette sammen følgende bilde: Påskefeiringen begynte om kvelden før den dagen vi ville kalle første påskedag. Da samlet menigheten seg for å minnes Jesu lidelse og død. I Lilleasia skjedde dette alltid om kvelden den 14. Nisan, altså samme kveld som jødene feiret sitt påskemåltid. Mens jødene spiste påskemåltidet, fastet de kristne. For dem var tiden for glede og fest enda ikke kommet. Hele kvelden og natten var de sammen i bønn og faste. Først ved morgengry kom det store omslaget: Herren er oppstanden!

Slik ble også påsken feiret i de andre deler av kirken, men istedenfor å legge våkenattens begynnelse til kvelden før den 14. Nisan, valgte man å våke og faste natten før den første søndag etter den 14. Nisan. Slik kom påskedags morgen alltid til å falle på en søndag – og at feiringen av Jesu oppstandelse passet best en søndags morgen, prioriterte man fremfor datoen for det jødiske påskemåltid.

Allerede før år 200 e.Kr. var det strid om disse to måtene å bestemme påskens dato på. Romermenigheten brukte den sistnevnte praksis, og det var den som seiret og siden har vært vanlig skikk i kirken.

Men det var først på 300-tallet man begynte å feire minnet om Jesu død på fredagen forut for påskedagssøndagen, minnet om hans siste måltid på torsdagen, og hans inntog i Jerusalem på søndagen før – slik vi er vant til. Det later til at det var menigheten i Jerusalem som først begynte med denne feiring av det vi kaller «den stille uke»; senere fulgte andre toneangivende menigheter raskt etter. Men opprinnelig ble altså hele påsken feiret i løpet av ett eneste døgn.

Det er lett å forestille seg at denne våkenatten, som ble avløst av påskemorgens jubel og glede, må ha vært en mektig opplevelse. Særlig én gruppe i menigheten har levd intenst med i det hele: De som skulle døpes. Omkring år 200 var det blitt vanlig

praksis i kirken å henlegge dåpen til påskedags morgen. Etter ca 10 måneders undervisning og forberedelse er nå det store øyeblikket kommet da de i dåpen skal dø bort fra hele sitt gamle liv, fra hedenskap og synd, fra mørket og Satans makt – og stå opp til et nytt liv med Kristus, bli innlemmet på hans legeme og bli lem på hans menighet. Intet tidspunkt kunne passe bedre enn påskedagsmorgen: Da stod Kristus opp fra de døde, og i dåpen oppstår vi med Ham!

Fra dåpsstedet føres de nydøpte inn i menighetssalen, og så deltar de for første gang i nattverdfeiringen: Nå brytes fasten, nå er det tid for – sammen med resten av menigheten – å smake den himmelske mat: nattverdens brød og vin, Jesu legeme og blod. Foruten brød og vin får de nydøpte også melk og honning. Det er et tegn på at de ved dåpen har fått del i det som Gud lovet fedrene: De er kommet inn i landet som flyter av melk og honning, det himmelske Kana'an!

«Vårt påskelam er slaktet...»

En eller annen gang i løpet av den lange våkenattsgudstjenesten har menighetens hyrde holdt en preken. Inntil for 50 år siden var vi henvist til gjetninger om hvordan en slik preken kan ha lydt. Men i 1940 ble et gammelt håndskrift for første gang offentliggjort, som viser seg å inneholde en komplett påskepreken. Predikanten var Meliton, antakelig biskop i Sardes i Lilleasia, og prekenen kan dateres til ca 175 e.Kr. Det er den eldste bevarte påskepreken, og den er interessant også av en annen grunn: Den er formelt og innholdsmessig et mesterverk.

Teksten Meliton preker over, er ikke evangelistenes lidelsesfortelling, slik vi er vant til. Han preker over en gammeltestamentlig tekst, nemlig 2. Mos. 12, fortellingen om påskelammet og frelsen fra Egypt.

Slik begynner han:

Skriftens beretning om hebreernes ufærdt er blitt lest, mysteriets ord er blitt fremført: hvordan lammet slaktes og folket frelses.

Dere må forstå, elskede, at det både er nytt og gammelt, evig og timelig, forgjengelig og uforgjengelig, dødelig og udødelig – dette påskens mysterium. Det er gammelt ifølge Loven, men nytt ifølge Ordet. I forbildet er det timelig, men etter nåden er det evig. I slaktingen av lammet var det forgjengelig, men i Herrens liv viste det seg uforgjengelig. Det viste seg dødelig gjennom graven i jorden, men udødelig gjennom oppstandelsen fra de døde.

Påskelammet var et forbilde, sier Meliton. Lammet var forgjengelig, men Jesus, det sanne påskelam, er uforgjengelig.

Først var forbildet, men så kom virkeligheten: I stedet for lammet kom Sønnen, i stedet for fåret kom Mennesket, og i Mennesket kom Kristus som omfatter alt. Han ble født som Sønn, ført bort som et lam, slaktet som et får, begravet som et menneske – stod han opp fra de døde som Gud, han som av natur var Gud og menneske.

Israels slaveri under egypterne var et sinnbilde på menneskets trelldom under synden og Satans makt. Og derfor peker den gamle fortellingen fremover – den peker på frelsen i Kristus:

Han er den som ble ført bort som et lam, og ble slaktet som et får. Han løste oss fra trelldommen i verden – som fra Egypts land. Han befridde oss fra slaveriet under djevelen – som fra Faraos hånd. Han beseglet våre sjeler med sin egen Ånd og lemmene på vår kropp med sitt eget blod.

Han er den som kledde døden i skam,
 hensatte djevelen i sorg
 – som Moses gjorde med Farao.
 Han er den som slo ned uretten,
 gjorde urettferdigheten barnløs
 – som Moses gjorde med egypterne.
 Han er den som fridde oss ut fra
 trelldom til frihet,
 fra mørke til lys,
 fra døden til livet,
 fra tyranni til evig kongedømme
 og gjorde oss til et nytt presteskap,
 et evig eiendomsfolk.
 Han er vår frelses påskelam,
 han er den som i mange utholdt alt;
 han er den som ble drept i Abel,
 bundet i Isak,
 jaget vekk i Jakob,
 solgt i Josef,
 satt ut i Moses,
 slaktet i lammiet,
 forfulgt i David,
 vanæret i profetene.
 Han er den som ble kjød i jomfruen,
 ble opphengt på treet,
 begravet i jorden,
 sto opp fra de døde,
 ble opptatt i himmelens høyder.

Meliton avslutter sin mektige preken med en omvendelsesformaning til alle folkeslag. Han taler den i Kristi eget navn:

*Jeg – sier Kristus –
 jeg er den som ødela døden,
 triumferte over fienden,
 trådte dødsriket under fot,
 bandt den sterke
 og førte mennesket med meg til himmelens høyder.
 Jeg gjorde det, sier Kristus.
 Så kom da hit, alle dere menneskeslekter
 som er besmittet av synden,
 og få forlatelse for syndene.
 For jeg er deres tilgivelse,
 jeg er det frelsende påskelam,
 jeg er lammiet som ble slaktet for dere,
 jeg er deres løsepenger,
 jeg er deres liv,
 jeg er deres lys,
 jeg er deres frelse,
 jeg er deres oppstandelse,
 jeg er deres konge,
 jeg vil reise dere opp med min høyre hånd,
 jeg vil føre dere opp til himmelens høyder
 og der vise dere Faderen som er fra evighet.*

Jesus i Gethsemane, av Hans Acker, 15. århundre, i katedralen i Ulm, Tyskland.

Lærere fra seksjonen for systematisk teologi har sagt seg villige til å skrive artiklene i denne spalten i de tre første utgavene av Lys og Liv i 1990. I dette nummer er det professor Axel Smith som skriver, og hans tema er: *Jorden hører Herren til.*

Professor Smith var MF-lærer fra 1969 til 1989. Det meste av tiden var han knyttet til Institutt for Kristendomskunnskap. Han gikk av med pensjon ved årsskiftet.

Jorden hører Herren til

Av professor Axel Smith

Planeten vi bor på er truet. Inngrepene vi mennesker har gjort i naturen har vært så hensynsløse at den fine balansen i livsmiljøet står i fare for å bryte sammen. Dyre- og plantearter blir utryddet. Klimaet på hele kloden kan være i ferd med å bli påført endringer som kan få tragiske følger for fint tilpassede livsformer. Ørkner utvider seg hvert år med til sammen 6 millioner hektar, nesten to ganger Belgias størrelse. Fra Øst-Europa fortelles det om forgiftning av vann og luft som skaper omfattende helseproblemer, og som kan føre til at tett befolkede landområder må fraflyttes.

Selv om vi i Norge med en spredt befolkning har et rikere naturgrunnlag enn de fleste, merker vi krisen. Trær dør. I Oslo-området og andre steder fører forurensningen til sterk økning av luftveissykdommer hos barn.

Det kan pekes på flere årsaker til krisen. Jeg tror det er viktig at vi er villig til å tenke gjennom de årsaksfaktorene som har med vår egen holdning og vår egen adferd å gjøre. Bare gjennom individuell og kollektiv selvkritikk kan vi gjøre noe med problemet.

En årsak er at vi har oppført oss som om det er vi som eier denne planeten. Med vi tenker jeg da på vi som bor i den rike og teknologisk utviklede delen av verden, vi som tilhører den generasjon som har styrt utvik-

lingen de siste 50 årene. Vi har behandlet jorden som om vi hadde suveren eierrett til den, som om den var vårt eget skattkammer som vi kunne øse av etter ønske. Oljen i Nordsjøen, fiskebestanden i havet har vi med vår holdning redusert til råstoffer som vi med selvfølgelig rett har kunnet omskape til rikdom for oss selv, så langt våre tekniske muligheter rekker. Vi her i Norge har også vært med på grådige inngrep i naturen i fjerne himmelstrøk.

Slik har ikke mennesker til alle tider tenkt om sitt naturgrunnlag. Fra andre kulturer hører vi om en samfølelse med og ydmykhet overfor naturen som virker fremmed på oss. Tro om det ikke også i vår egen kultur tidligere var en annen respekt for alt liv enn den vi har i dag? Var ikke husdyrene mer sett på som medskapninger som en måtte ta hensyn til? Vi har lest om bonden som blottet sitt hode og i ærbødighet ba en bønn før han sådde ut kornet om våren. Vi i vår generasjon er blitt så flinke, vi har fått langt større innsikt i de biologiske prosessene, vi er blitt så selvhjulpne. Slår noe feil, har vi tekniske løsninger i bakhånd – tror vi.

Det er grunn til å besinne seg på hvilket grunnlag vi vil bygge vår kultur på, hvilken tro vi ønsker at den skal hvile på. For spørsmålet om tro er ikke bare en

problemstilling for det enkelte menneske, men også for fellesskapet. En eller annen tro ligger alltid til grunn for en kultur, enten det nå er troen på det suverene og allmektige mennesket, eller tro på noe annet. Det paradoksale er at vi som enkeltmennesker kan ha en sterk og oppriktig tro på Jesus, samtidig med at vi i vårt yrke eller vår politikk kan handle ut fra en helt annen tro.

Vår kristne tro har Guds ord – Bibelen som sin kilde og norm. Bibelen taler ikke bare om mennesket, men også om jorden – om planter og dyr. «Jorden og det som fyller den... hører Herren til», står det i Salme 24. Vi mennesker er skapt av Gud, og er hans eiendom. Men det er også planter og dyr, ja hele universet. Gud har omsorg for alle mennesker, men han har også omsorg for planter og dyr.

I den gamle pakt var også trekkdyrene vernet av hviledagsbudet. (5 Mos 5, 12-15) For Jesus var Guds omsorg for fuglene under himmelen og liljene på marken så selvvinnlysende at han henviste til den for å klargjør for sine tilhørere at han har omsorg også for dem. (Matt 6, 25-30)

Bibelen forteller også om synden som kom inn i verden. Den kommer blant annet til syne i vårt hovmod: Vi vil være mer enn det vi er skapt til. Mennesket ville «bli liksom Guds». (1 Mos 3,

5) Det er fortalt om menneskene at de ville bygge et tårn som skulle nå like til himmelen. Der-ved ville de «skape seg et navn». (1 Mos 11, 4) Er ikke dette noe som minner om vår egen tid?

Men står det ikke også noe i Bibelen om at vi skal råde over dyrene og legge jorden under oss?

Jo, der gjør det. Gud har gitt oss evne til bruke naturen og fullmakt til å gjøre det. Men sammenhengen dette står i er viktig: Det er Gud som er skaperen og eieren. Det er i respekt for hans verk, i lydighet mot ham vi skal bruke den. Vi er ikke eiere, bare forvaltere.

Derfor hadde eiendomsretten sine klare begrensninger i det gamle israelistiske samfunnet. Førstegrøden av avlingen tilhørte ikke bonden som hadde dyrket den. Den skulle han bære fram for Gud – i takk og respekt for Ham som er eieren. (5 Mos 26) Når de høstet inn grøden skulle de ikke skjære kornet helt ut til kanten av åkeren. Det som sto igjen skulle være for de fattige og innflytterne. (3 Mos 19, 9-10) Hvert syvende år skulle jorden hvile – på samme måte som menneskene skulle hvile den syvende dagen. (3 Mos 25)

Vi lever under andre vilkår enn de gamle israelittene, og det er ikke aktuelt for oss å overta deres samfunnsordninger, men vi har noe å lære av dem når det gjelder ydmykhet og respekt for den jorden som ikke er vår. Vi kan lære noe om nøysomhet og tilbakeholdenhet: Ikke alt vi kan nå med våre tekniske hjelpemidler er vårt!

Vi lever i en sammenheng med andre mennesker, med dem som lever under andre himmelstrøk, med generasjoner som kommer etter oss. Vi lever i en sammenheng med Ham som har skapt oss. Derfor er vår bruk av drivstoff, vår omgang med miljøfarlige stoffer ikke en privatsak. Den har konsekvenser for den jorden vi har fått et forvalteransvar for. Den har til sist

å gjøre med vårt forhold til Gud.

Det er tid for selvkritikk, konstruktiv selvkritikk som kan skape nye holdninger og nye vaner. Vi har vernet om et frihetsideal som er destruktivt fordi det er for snevert og selvopptatt. Sann og ekte frihet er å få være det vi er skapt til. Vi er ikke skapt til å leve som individualister eller som selvbestaltede eiere av denne jorden. Vi er skapt til å ha et vidt synsfelt – utover i verden og oppover mot Ham som har skapt oss.

Det er tid for selvkritikk også for kirken. Hvorfor har den ikke tidligere talt klart om disse tingene? Hvorfor har den vært ensidig opptatt av det enkelte menneske, og langt på vei oversett alt det Bibelen sier om hele skaperverket?

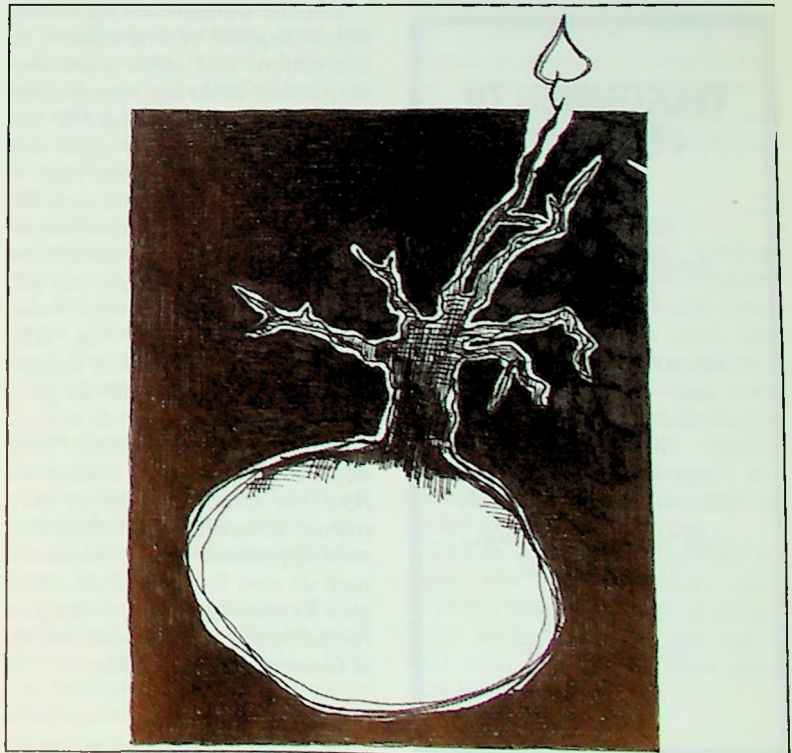
Miljøproblemene er truende, men de bør ikke få ta fra oss motet. Der er ennå tid til å snu. Men fristen er antakelig kort. Nye miljørapporter konkluderer med at dersom menneskeheten ikke foretar en radikal kursendring i

løpet av 90-årene, vil katastrofen ikke være til å unngå. Dette er perspektiver vi som kristne har all grunn til å ta inn over oss.

Men vi har også et annet framtidsperspektiv. Jesus skal komme igjen. Han skal domme enhver etter sine gjeminger. Åp 20, 12-13) Han vil også prøve enhver ut fra den måten en har behandlet naturen på.

Spørsmål til samtale:

1. Hva betyr det som står om «det som er skapt» i Rom 8, 19-23? Har det noe å gjøre med vår måte å behandle skaperverket på?
2. Hva gjør vi i vår menighet eller i vår forening for å gi barn en rett holdning til naturen?
3. «Kirken må ikke bli en naturvernbevegelse». Er dere enig i det?

GAVEBREVET SOM IKKE KOM

Mange undret seg nok over det ytterst beskjedne gavebrevet som kom fra MF i mars måned. En konvolutt som bare inneholdt en bank- og en postgiro, er ikke mye å bli klok av. Dessverre hadde det bedrøvelige skjedd at brevet som skulle fulgt med sendingen, ved en feiltakelse ikke var kommet med. Dette skyldtes en svikt i rutinen hos vår ekspeditor.

Vi beklager det inntruffne, men håper du likevel vil bruke giroen til å gi MF en vårgave. Brevet følger vedlagt, og med det innbyr vi deg til å ta imot utfordringen og støtte opp om det viktige arbeidet som vi tror MF er satt til å gjøre.

VELKOMMEN TIL FESTMØTE PÅ MF

(Gydass vei 4)

søndag 22. april
kl. 18.00

«En time med Salmenes bok – i tekst og toner ved fakultetslektor Klara Myhre og MF's studentkor (dir.: Grethe Hasselgård)

«MF Norge rundt 1990»
i ord og bilder

Beverting

Kollekt til MF

Testamentariske gaver

Vi blir alltid fylt av både takknemlighet og ettertanke når vi får melding om testamentariske gaver.

Å motta gaver som uttrykker en gammel MF-venns «siste vilje» er alltid veldig spesielt. Det forteller oss om mennesker som har tro på det arbeidet MF utfører.

Ved enkelte anledninger mottar vi gaver testamentert fra personer vi aldri før har hørt om. Imidlertid kommer de aller fleste testamentariske gavene fra personer som i lengre tid har støttet MFs arbeid trofast både gjennom forbønn og gaver. En slik gave forteller oss derfor ikke bare at vi har mottatt penger som mulig-gjør vårt arbeide i fremtiden, men den forteller oss dessuten at vi har en forbeder mindre. Testamentariske gaver fyller oss derfor med både takknemlighet og vemodig ettertanke.

Enkelte humanitære og ideelle organisasjoner er svært flinke til å orientere sine støttere om formalitetene omkring opprettelsen av et testamente. Vi på MF har kanskje ikke informert godt nok om disse retningslinjene, men vi har rett og slett ønsket å være litt tilbakeholdne. Slik informasjon KAN misforstås. Forutsetningen for enhver gave som gis, må alltid være at den kommer «som frukt av velsignelse og ikke tvang» (2. Kor 9, 5). Lite hyggelig er det imidlertid når en gave IKKE tilfaller det formål avdøde hadde tiltenkt i testamentet, fordi de formelle krav til et testamente ikke var etterfulgt. Det er ikke mange formaliteter i forbindelse med opprettelse av et testamente, men de som finnes er desto viktigere å rette seg etter. De viktigste formalitetene for opprettelse av et testamente er følgende:

- Må alltid dateres.
- Må være underskrevet av to

vitner som er godkjent av den som oppretter testamentet, og begge må være over 18 år.

- Begge vitnene må være tilstede samtidig.
- Den som oppretter testamentet må underskrive mens begge vitnene er tilstede.
- Begge vitnene må underskrive mens testator (den som oppretter testamentet) er tilstede.

Begrensninger for testamentariske gaver:

- Dersom testator ikke har barn eller livsarvinger, kan testator gjennom testamentet fritt bestemme hvordan formuen skal forvaltes etter sin død.
- Dersom testator har livsarvinger, kan vedkommende kun bestemme over 1/3 av den formuen han eller hun etterlater seg.

Minnegaver

- en verdig gave

På stadig flere dødsannonser ser vi teksten: «i stedet for blomster ønskes en gave til...»

Det er blitt mer og mer vanlig i stedet for blomster ved begravelser og bisettelser å gi venner og pårørende anledning til å gi en gave til et formål den avdøde gjerne støttet.

Menighetsfakultetet mottar også ganske ofte slike gaver. På samme måte som med de testamentariske gavene er det med både takknemlighet og vemod disse gavene mottas.

Når vi får melding om minnegaver tar vi gjerne kontakt med de nærmeste pårørende. Vi nevner også enhver minnegave i Lys og Liv (se dette nummer side 15), slik at flest mulig av gaverne kan nåes med vår takk.

Trond Solvang
Informasjonssjef

Nytt tilbud fra kateketseminaret:

Fjernstudium – ikke så «fjernt»

Av Nils-Petter Enstad

De synes ikke tilbudet er det minste «fjernt», de tre som er de første som har tatt imot tilbudet om fjernstudium ved Menighetsfakultetets kateketseminar. Gjennom 16 ukers intens jobbing, fordelt på fire økter av to ukers varighet, fordelt på to år, får de samme kompetanse som de andre kateket-studentene.

Tilbudet om fjernstudium er nok mest aktuelt for folk som er etablerte og mindre mobile enn de i tradisjonell studentalder. De tre pionerene er da også alle «godt voksne». To av dem, Eva Robertstad og Svein-Erik Skibrek, bor og arbeider i Rogaland, og kan kollokvere sammen i de periodene de ikke følger forelesningene, mens Finn Våge bor i Oslo og arbeider i Hauketo og Prinsdal menighet, og har mulighet til å få stimulans fra miljøet ved kateketseminaret på den måten. Ellers har de en leseplan som de følger opp.

Individuell tilpasning

Undervisningsplanen for fjernstudentene blir individuelt tilpasset ut fra tidligere praksis og bakgrunn, kan de tre fortelle. Når det gjelder praksisperiodene som inngår i kateketutdannelsen, fungerer fjernstudentenes daglige arbeid som praksis, og i likhet med de andre kateketstudentene, skriver også fjernstudentene rapport fra praksisperiodene.

Fjernstudiet er den muligheten vi har til å få med oss den undervisningen som kateketseminaret formidler. Vi tar det ikke fordi vi er «nødt», men fordi det betyr mye for vår egen utvikling. Derfor er vi glade for denne mulig-

Fjernstudentene ved kateketseminaret. Fra venstre: Finn Våge, Eva Robertstad og Svein-Erik Skibrek.
Foto: Nils-Petter Enstad.

heten, sier de tre fjernstudentene til Lys og Liv.

Bekrefter og supplerer

De tre fjernstudentene, som har bakgrunn som lærere, barnearbeidere, menighetsarbeidere og kateketvikarer, synes det er interessant å registrere hvordan undervisningen dels bekrefter, dels setter i sammenheng erfaringer og refleksjoner de har gjort seg underveis, samtidig som det supplerer med nye impulser.

I den forbindelse gir de seminarets rektor og lærer ros for at de er flinke til å trekke folk med erfaring inn i undervisningen.

Stiller krav

Det å være fjernstudent ved kateketseminaret stiller endel krav til fjernstudenten, ikke minst når det gjelder å planlegge arbeidsdager og fritid.

Vi må rydde plass på timeplanene våre til arbeidet med studiene, kan de fortelle. Den ene småbarnspappaen i gruppen må dessuten ta hensyn til familie-situasjonen i dette.

De to pendlerne i gruppen medgir at de har trukket en del vekslers på venner og slektninger når det gjelder bosituasjonen under to-ukers-oktene. De lar det skinne gjennom at dersom det lot seg gjøre, ville en eller annen form for hybel-arrangement fra seminarets side, være populært og kjærkomment.

Anbefales

De tre fjernstudentene ønsker å anbefale fjernstudie-tilbudet varmt til dem en slik studieform er aktuelt for. De har også fått støtte fra undervisningskonsulenten i bispedømmene sine, som har gått sterkt inn for ordningen. Også menighetsrådene støtter opp om medarbeiderne sine i utdanningssituasjonen, og dekker en del av utgiftene for dem.

Det er viktig at muligheten er kjent, sier fjernstudentene, som er innforstått med at det er to relativt toffe år de har gitt seg i kast med, der det er mye som skal leses.

Nye studenter våren 1990

Av de 43 nye studentene som ble innskrevet ved begynnelsen av vårsemesteret, er det 8 som har kristendomskunnskap grunnfag eller tilsvarende utdannelse fra tidligere, og som derfor innskriveres direkte på teologistudiet (merket med «teol.» ved siden av navnet).

I likhet med innskrivningen i 1989 har studentflokkene også dette semesteret en allsidig bakgrunn fra organisasjonsliv og aktiviteter. Den samlede oversikt over de nye studentenes bakgrunn vil først bli gitt når innskrivningen for hele kalenderåret er avsluttet, d.v.s. i løpet av september måned.

Be for de nye studentene!

De nye studentene trenger vår forbønn i den viktige tiden de nå har foran seg. Be om at de må bli bevart i troen, styrket i sitt kall og rett utrustet til tjeneste.

Bruk gjerne hele listen over nye studenter som forbønnsliste. Be også for alle studentene ved MF som fortsetter studiet og for de som denne våren har sin avsluttende utdannelse på praktikum.

Erling Servan

Bispedømme:	Prestegjeld:	Navn:
Oslo	Grefsen	Lien, Hege
"	Sinsen	Andersen, Hilde Benno
"	Oppsal	Grimnes, Helge Høyer
"	Nordstrand	Ertslund, Knut
"	"	Kvam, Anne Lise
"	Holmen	Flikke, Eirik
"	Asker	Skjold, Sven Ebbel
Borg	Tune	Hasselgård, Grete
"	Spydeberg	Rogstad, Per Øistein
"	Nesodden	Pettersen, Gunn
"	Enebakk	Løvik, Nils Tarjei Øiestad
"	Skårer	Offernes, Åsmund
Hamar	Veldre	Nybakken, Anne Jorun
"	"	Øfsti, Sara Birgitte
"	Eidskog	Olsen, Einar
"	Gran	Jåvold, Torunn (teol.)
Tunsberg	Notterøy	Grave, Marit Gilje
Agder	Vågsbygd	Josdal, Alf Gunnar
"	Skien	Hansen, Eva
"	Sør-Audnedal	Skofteland, Frank Torbjørn (teol.)
"	Farsund	Salvigsen, Terje
Stavanger	Tjensvoll	Ekeland, Ingvald
"	Time	Knutsen, Freddy
Bjørgvin	Bergen Domkirke	Bjorvatn, Asle Eivind (teol.)
"	Sandviken	Klovning, Tormod (teol.)
"	Fridalen	Eide, Lars Petter
"	Fana	Fjelltveit, Jan Ove (teol.)
"	Finnås	Ugedal, Ragna
"	Fjell	Sekkingstad, Kjell Johan (teol.)
"	Voss	Gjerde, Guri
"	Gulen	Molde, Audun
Møre	Ørsta	Lillebo, Anne Anita (teol.)
"	Borgund	Eidhamar, Dag
"	Vatne	Oksavik, Solveig
Nidaros	Byneset	Brenne, Åshild
"	Rennebu	Rise, Dagny
"	Sparbu	Moen, Odd Halvor (teol.)
Andre:		
Pinsebevegelsen	Sarpsborg	Dahle, Hege Kristin
"	Tonsberg	Skau-Nilsen, Fred Ragnar
Det evangelisk lutherske		
kirkesamfunn	Oslo	Hauan, Kristin
New Life Mission	Oslo	Mella, Arne
Intet kirkesamfunn	Fet	Mysen, Kirsten Susanne
Luth. Kirke/		
CVIM - Bonn,	V.Tyskland	Tanneberger, Immanuel (89 II)

Skarsaune til Hong Kong

Førstelektor, dr. theol. Oskar Skarsaune har takket ja til et gjesteprofessorat ved Lutheran Theological Seminary (LTS) i Hong Kong for studieåret 1990/91. Det er Det Norske Misjonsselskap som står for utsendelsen av ekteparet Skarsaune.

Oskar Skarsaune er 44 år gammel, og er opprinnelig fra Trondheim. Han er førstelektor i kirkehistorie ved Det teologiske Menighetsfakultet i Oslo. Han tok doktortraden i 1982 på en avhandling om den oldkirkelige Justin Martyrs tolkning av Det gamle Testamente.

LTS er MF's søsterfakultet i Hong Kong, og Skarsaune blir den tredje gjesteprofessoren ved fakultetet fra MF siden 1985. De to tidligere har vært Hans Kvalbein, (fra 1985 til 1986) og Helge Kvanvig (fra 1987 til 1988). LTS drives av Det Norske Misjonsselskap, i samarbeid med Den evangelisk-lutherske kirke i Hong Kong.

Å salige stund 100 år

Det er i år 100 år siden journalist Johan Halmrast skrev den kjente påskedags-salmen «Å salige stund uten like», eller «Maria Magdalenas jubel», som var den tittelen han selv ga diktet.

I den forbindelse har Ansgar forlag gitt ut et lite hefte om denne salmen, og om ham som skrev den. Heftet er skrevet av informasjonskonsulent Nils-Petter Enstad.

Samme forlag ga samtidig ut et andaktshefte for den stille uke. Enstad har skrevet også dette heftet, som har fått tittelen «Påske rundt korset», og har en andakt for hver dag fra palmesøndag til andre påskedag.

Kort forlengelse av**vit.ass.-periode****– Kjell Arne Morland**

Etter tilrådning fra dekanus har direktøren innvilget en søknad fra vitenskapelig assistent Kjell Arne MORLAND om en forlengelse av

tjenesteperioden frem til 15.09.90, d.v.s. 2 1/2 måned etter tidligere fastsatt sluttdato.

Kjell Arne Morland har fått innvilget et stipend fra NAVF til utenlandsopphold i Tübingen i vintersemesteret 1990/91.

Minnegaver til Menighetsfakultetet

Vi vil på denne måten få takke for følgende minnegaver som vi har mottatt ved MF:

- Minnegave ved Kristian BERGANS begravelse i Tønsberg i oktober 1989.
- Minnegave ved sokneprest Mikael GLADHAUGS begravelse i Sandefjord den 13. februar 1990.
- Minnegave ved Ragnhild JACOBSENs begravelse, adr. Nedgården, i januar 1990.
- Anonym minnegave på kr 25.000.- mottatt i januar 1990.

VERVER:

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Ønsker vervepremie: «EN BØNNEBOK»

«BØNN TIL GUD»

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Porto
kr. 3.20

Til:
MENIGHETSAKULTETET
Gydass vei 4
0363 OSLO 3

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Navn: .....

Adr.: .....

Postnr.: ..... Sted: .....

Deltidsstudium i kristendomskunnskap?

Kristendomskunnskap / religion er fag med gode skoletradisjoner – og fag som er aktuelle og under debatt. I videreutviklingen av fagene er det bruk for flere lærere med spesialutdannelse på disse fagområdene.

Institutt for kristendomskunnskap ved Det teologiske Menighetsfakultet har et undervisningsopplegg for grunnfagsstudiet som er tilpasset en studietid på *to år* med undervisningstilbudet lagt til *én ukedag* (torsdag). De studentene som følger dette opplegget, går på forelesninger sammen med de andre grunnfagsstudentene,

men følger egne seminargrupper. I løpet av de fire semestrene gis det undervisning i Det gamle testamente, Det nye testamente, etikk og tros lære, allmenn og norsk kirkehistorie, konfesjonshistorie, religionsvitenskap, religionspedagogikk og fagmetodikk.

Nytt kull deltidsstudenter tas opp *høsten 1990*. Opptaksvilkår er godkjent immatrikuleringsgrunnlag.

Menighetsfakultetets grunnfag i kristendomskunnskap er kompetansegivende i undervisningssammenheng og kan gå inn som del av

embetseksamen av lavere og høyere grad (Cand.mag.grad og cand.Philol/real.grad) ved universitetene og i can.mag.grad. ved høyskolene.

Søknadsfrist for deltidsstudiet er **10. juni 1990**.

Nærmere opplysninger fås ved henvendelse til studieveileder i kristendomskunnskap ved:

Det teologiske Menighetsfakultet,
Gydass vei 4, 0363 Oslo 3
(Tlf. 02/46 79 00)

*Motta
flotte vervepremier
du også!*

Gjennom en vervekampanje ønsker vi å nå ut til enda flere med informasjon fra Menighetsfakultet. Hjelp oss derfor ved å verve nye Lys og Liv-abonnenter – og husk:

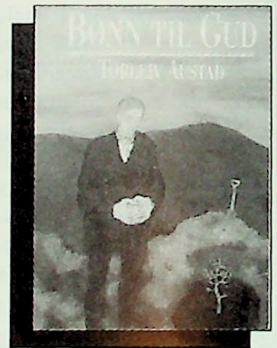
Lys og Liv er GRATIS!

VERV 3,
OG BLI MED I TREKNINGEN
OM 7 GAVEKORT
Å 500,- HOS:

Bok & Media

LUTHERSTIFTELSENS BOKHANDEL

Akersgt. 47 - 0180 Oslo 1 - Tlf. (02) 42 39 10

VERV 7, ELLER FLER
SÅ FÅR DU TILSENDT

«EN BØNNEBOK» (VERDI 68,-)

ELLER

«BØNN TIL GUD» (VERDI 74,-)

FYLL UT KUPONGEN BAK,
KRYSS AV FOR ØNSKET
VERVEPREMIE, OG SEND
SA KUPONGEN TIL MF

